

by posiadające zezwolenie Ministra Kultury i Sztuki na wykonywanie zawodu artysty plastyka.",

2) w § 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zagraniczne środki płatnicze, o których mowa w § 4 ust. 2, mogą być przez artystę plastyka wydatkowane za granicą do wysokości 50% kwoty uzyskanej z każdej transakcji zawartej w czasie każdorazowego pobytu artysty plastyka za granicą.”

3) w § 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie

„1) na zakup dewiz w walucie wpływu należności zagranicznych lub w walucie uznanej przez bank za równorzędną na koszty utrzymania w czasie każdorazowego pobytu za granicą artysty plastyka i osób będących na jego utrzymaniu oraz na wydatki związane z zakupem materiałów i urządzeń potrzebnych do wykonywania zawodu.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Zagranicznego: *T. Olechowski*
Minister Finansów: *S. Jędrzychowski*

74

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 27 lutego 1973 r.

w sprawie sygnałów i oznakowania pojazdów samochodowych uprzywilejowanych w ruchu.

Na podstawie art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1961 r. Nr 53, poz. 295 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 37 ust. 5 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1968 r. Nr 27, poz. 183 i z 1972 r. Nr 55, poz. 382) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Sygnałami ostrzegawczymi wskazującymi uprzywilejowanie pojazdu samochodowego w ruchu drogowym są:

- 1) sygnały dźwiękowe o utrzymanej kolejności dwu dźwięków, odpowiadające Polskiej Normie PN-71/S-76006,
- 2) sygnały świetlne w postaci niebieskich świateł migających widocznych przy oświetleniu słonecznym z odległości co najmniej 150 m i nie oślepiające użytkowników dróg w nocy.

2. Urządzenia wysyłające sygnały dźwiękowe umieszcza się na zewnątrz pojazdu w taki sposób, aby fale dźwiękowe były wysyłane do przodu, a oś ich rozchodzenia się była równoległa do podłużnej osi symetrii pojazdu; dopuszcza się odchylenie do 15°.

3. Sygnały świetlne powinny być widoczne co najmniej z przodu oraz z boku pojazdu, a wysyłające je urządzenia umieszcza się w sposób następujący:

- 1) w samochodach osobowych, samochodach ciężarowych o ładowności do 1,5 t, karetkach sanitarnych i innych pojazdach o podobnej budowie — jedno urządzenie na dachu w podłużnej płaszczyźnie symetrii pojazdu w części środkowej lub przedniej; dopuszcza się umieszczenie dwu urządzeń sygnalizacyjnych w sposób określony w pkt 2,
- 2) w samochodach straży pożarnych — pożarniczych i ciężarowych (zastępczych) lub innych samochodach o podobnej budowie oraz pojazdach górniczego pogotowia ratunkowego — dwa urządzenia sygnalizacyjne umieszczone symetrycznie względem pionowej płaszczyzny przechodzącej przez podłużną oś pojazdu, po lewej i po prawej stronie na dachu kabiny kierowcy,
- 3) na motocyklach — w miejscu zapewniającym wymaganą widoczność.

4. Jeżeli konstrukcja pojazdu uniemożliwia umieszczenie świetlnego urządzenia sygnalizacyjnego na dachu kabiny kierowcy, dopuszcza się umieszczenie na pojeździe tego urządzenia w innym miejscu, pod warunkiem zapewnienia odpowiedniej widoczności sygnałów.

5. W wojskowych pojazdach samochodowych świetlne urządzenia sygnalizacyjne mogą być umieszczone w sposób inny niż określony w ust. 3 pkt 1 i 2, z tym że sygnały te powinny być widoczne co najmniej z przodu oraz z boków pojazdów.

§ 2. 1. Pojazdy samochodowe straży pożarnych — pożarnicze oraz osobowe typu otwartego (torpedo) oznacza się kolorem czerwieni sygnałowej, błotniki zaś, koła i zderzaki kolorem czarnym; zderzaki oznacza się ponadto 20-centymetrowymi białymi obrzeżami. Na dachu pojazdu może być na czerwonym tle umieszczony biały napis świetlny „STRAŻ POŻARNA”.

2. Samochody osobowe operacyjne typu zamkniętego straży pożarnej oznacza się wyróżniającym pasem czerwieni sygnałowej. Po obu stronach pojazdu na przednich drzwiach umieszcza się białe napisy „STRAŻ”.

3. Tylne i boczne ściany samochodów straży pożarnych — pożarniczych oraz ciężarowych (zastępczych) lub innych o podobnej budowie oznacza się numerami operacyjnymi określającymi przynależność pojazdu do jednostki.

4. Przepisy ust. 1—3 nie dotyczą pojazdów samochodowych wojskowych straży pożarnych.

§ 3. 1. Karetki sanitarne pogotowia ratunkowego oznacza się kolorem kremowym z niebieskim pasem wyróżniającym, na którym umieszcza się białe napisy „POGOTOWIE RATUNKOWE”, na drzwiach zaś po obu stronach pojazdu — emblematy pogotowia oraz napisy określające przynależność pojazdu do jednostki (nazwę i siedzibę).

2. Karetki sanitarne inne niż wymienione w ust. 1, używane jako pogotowie ratunkowe, oznacza się wyróżniającym pasem niebieskim. Na drzwiach lub w innym widocznym miejscu po obu stronach pojazdu umieszcza się napisy określające przynależność pojazdu do jednostki; nie dotyczy to karetek sanitarnych służby zdrowia podległej Ministrowi Sprawiedliwości.

3. Przepisy ust. 2 nie dotyczą wojskowych karetek (pojazdów) sanitarnych oraz karetek (pojazdów) sanitarnych służby zdrowia podległej Ministrowi Spraw Wewnętrznych, z tym że karetki te oznacza się emblematem czerwonego krzyża na białym tle, co najmniej na bokach pojazdu; karetki te mogą być również oznaczone wyróżniającym pasem niebieskim.

§ 4. Pojazdy samochodowe górniczego pogotowia ratunkowego oznacza się wyróżniającym pasem koloru czerwonego, na którym umieszcza się napis „GÓRNICZE POGOTOWIE RATUNKOWE” i jego emblematy oraz — na drzwiach po obu stronach pojazdu — napisy określające przynależność pojazdu do jednostki.

§ 5. 1. Pojazdy samochodowe organów Milicji Obywatelskiej, z wyjątkiem motocykli, oznacza się wyróżniającym pasem niebieskim; ponadto po obu stronach pojazdu umieszcza się białe lub niebieskie napisy „MILICJA”. Na dachu pojazdu może być na niebieskim tle umieszczony biały napis świetlny „MILICJA”.

2. W motocyklach organów Milicji Obywatelskiej błotniki oznacza się kolorem białym, przód zaś motocykla napisem „MILICJA”.

§ 6. Pojazdy samochodowe Wojskowej Służby Wewnętrznej, z wyjątkiem motocykli, oznacza się wyróżniającym pasem białym; ponadto po obu stronach pojazdu umieszcza się białe napisy „WSW”.

§ 7. Pojazdy samochodowe Wojsk Ochrony Pogranicza, z wyjątkiem motocykli, oznacza się wyróżniającym pasem jasnozielonym; ponadto po obu stronach pojazdu umieszcza się jasnozielone napisy „WOP”.

§ 8. Inne pojazdy samochodowe uprzywilejowane w ruchu na podstawie uprawnień wydanych przez właściwe do spraw komunikacji organy prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych

z województw) oznacza się wyróżniającym pasem pomarańczowym oraz — po obu stronach pojazdu — napisami określającymi przynależność pojazdu do jednostki.

§ 9. Pasy wyróżniające szerokości 8 do 15 cm umieszcza się wokół pojazdu przy dolnej krawędzi okien, a napisy na pasach — po obu stronach pojazdu.

§ 10. Traci moc zarządzenie Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 21 marca 1963 r. w sprawie sygnałów i oznakowania pojazdów samochodowych uprzywilejowanych w ruchu (Monitor Polski z 1963 r. Nr 25, poz. 128 i z 1964 r. Nr 72, poz. 338).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z tym że:

- 1) pojazdy uprzywilejowane w ruchu drogowym, zarejestrowane po raz pierwszy przed dniem 1 kwietnia 1973 r., mogą być wyposażone w urządzenia wysyłające sygnały dźwiękowe, nie odpowiadające Polskiej Normie (§ 1 ust. 1 pkt 1), jednak pod warunkiem, że zasięg sygnału wynosi co najmniej 600 m na obszarze zabudowanym; dopuszcza się przy tym używanie sygnału o jednym tonie falującym; urządzenia sygnalizacyjne wysyłające sygnały nie odpowiadające Polskiej Normie mogą być używane do dnia 31 grudnia 1974 r., przy czym w okresie tym mogą one również nie spełniać warunku określonego w § 1 ust. 2, dotyczącego umieszczenia ich na zewnątrz pojazdu,
- 2) w okresie do dnia 31 grudnia 1974 r. na pojazdach Milicji Obywatelskiej zamiast napisów „MILICJA” mogą być umieszczone napisy „MO”,
- 3) w okresie do dnia 31 grudnia 1973 r. pojazdy wymienione w § 8 mogą być oznaczone wyróżniającym pasem czerwonym.

Minister Komunikacji: *M. Zajtryd*

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Ociepka*

75

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 15 marca 1973 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie opłat za sprawdzenie kwalifikacji osób ubiegających się o kartę rowerową lub o kartę woźnicy oraz wynagrodzenia osób sprawdzających kwalifikacje rowerzystów i woźniców.

Na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1961 r. Nr 53, poz. 295 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 190 ust. 8 i § 192 ust. 9 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1968 r. Nr 27, poz. 183 i z 1972 r. Nr 55, poz. 382) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 5 sierpnia 1971 r. w sprawie opłat za sprawdzenie kwalifikacji osób ubiegających się o kartę rowerową lub o kartę woźnicy oraz wynagrodzenia osób sprawdzających kwalifikacje rowerzystów i woźniców (Monitor Polski Nr 46, poz. 300) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustala się opłaty za jedno sprawdzenie:

- 1) kwalifikacji w zakresie niezbędnym do uzyskania karty rowerowej — w kwocie 5 zł,
- 2) znajomości przepisów o ruchu drogowym w zakresie niezbędnym do uzyskania karty woźnicy:
  - a) osoby kierującej pojazdem konnym przeznaczonym do zarobkowego transportu drogowego — w kwocie 50 zł,
  - b) osoby kierującej pojazdem konnym w celach niezarobkowych — w kwocie 5 zł.”
- 2) w § 2 wyrazy „w § 1 ust. 1” zastępuje się wyrazami „w § 1 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. b)”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *M. Zajtryd*